

Nyhedsbrev 31, oktober 2014

Kære fredsvagt-venner og støtter

Alle tidligere Nyhedsbreve kan læses på [http://fredsvagt.dk/om/nyhedsbrev_19, _18, etc](http://fredsvagt.dk/om/nyhedsbrev_19,_18,_etc). Fra 20 og opefter hedder linket http://fredsvagt.dk/off/dokumenter/Nyhedsbrev_20.pdf _21.pdf etc

Hvis man ikke ønsker at modtage FredsVagtens Nyhedsbreve så send en mail uden indhold med subjekt 'Nyhedsbrev nej tak' til bo@fred.dk fra den mailadresse det modtages på.

Hvis man ønsker at støtte os pekuniært er vores bankkonto 8401 1041096

GAZA – DEN EVIGE KRIG I MELLEMOESTEN

Primo juli blussede hadet op over Palæstina i anledning af nogle dræbte jødiske teenagedrenge. Hykleriet skriger til himlen; 3 unge israelere blev ofre for en grim forbrydelse, og så faldt hele den vestlige verden i forargelse, mens vi i dagligdagen ignorerer hvor mange unge palæstinensere der bliver ofre i den fortløbende FN-fordømte brutale be- og bosættelse.

Hykleriet kører videre i den måde den opblussende konflikt beskrives af de 'neutrale' og 'objektive' danske medier: Hamas i offensiven!, fx en ritzaus-overskrift og man skal langt ned i teksten for at se at det er Gaza der bombes. Det er horribelt, men det får lov at passere qua det objektivt beskrivende sprog, det LIGNER sandheden. Og mange trækker på skuldrene, man kan jo bare la vær med at tro på det. Men så enkelt er det jo ikke; det danner naturligvis grundlag for mange andre beslutninger der baserer sig på de falske sandheder. Banalt, men alligevel får hykleriet lov at stå som officiel sandhed, og en løgn der gentages bliver til sandhed. Som sagt banalt.

Præcis som det manglende opgør om skylden i 9/11 danner et grundlag for terrorpolitikken som vi ikke for alvor kan fravige uden at skulle overveje dette; dens grundlag og afsæt.

Ligeledes har vi ikke gjort op med Foghs løgne om Irakkrigen, hvorfor den officielle politik kører videre i dette spor og kan ikke fraviges uden at det åbner for et dybere opgør om magtens korrupsion. Såvel som Foghs karriere og hans derved enorme indflydelse på militariseringen af den danske udenrigspolitik. I USA's fodspor.

F-16 TIL IRAK

Her ved kvartalets slutning er det atter lykkedes den overnationale terrorisme at få os til at gå ind for endnu mere militær intervention. Det der IS der huserer i Syrien, Irak og Kurdistan er så brutale at vi jo MÅ intervenere. De hugger hoveder af folk... det lugter af vanvittig brutalitet, den berettigede foragt ligger lige til højrebenet. Men ret beset; er det så værre end at sende droner ud og smadre huse med folk i.

Den islamistiske brutalitet passer som fod i hose til terrordiskursen. Bekræfter at Vesten er i fare og derfor må beskytte sig med overvågning, også selvom det strider mod frihedsbegrebet. Det er genialt. World Trade Center tårnenes sammenstyrning var en fantastisk katalyserende katastrofe. INGEN turde stille spørgsmål i chokkets timer /dage... og knap nok siden.

Nu er det så IS der truer, og dokumenterer at de er parat til at skære halsen over på os alle sammen mens vi sover. Så onde som kun sorte islamister kan være... ja?

Det er så nemt at tro på i den alment flydende konsensus i samfundet. Vi er de gode... jamen vi MÅ da hjælpe de stakkels folk der trues af disse vanvittige hellige krigere; næsten som en slags Tolkien-orkester; bare onde fordi det er deres mission.

God fredsforskning ville være at finde ud af hvad deres drivkraft og motivation egentlig er. De er jo også mennesker med behov for kærlighed og anerkendelse.

Og det er jo ikke så svært endda at se at de naturligvis reagerer på en dæmonisering fra de magter der gennem århundreder har domineret dem gennem kolonialismen. Selv om disse islamister

egentlig ligger meget langt fra Koranens gode bud, så er Islam alligevel deres eneste virkelige opposition til Vestens kulturelle dominans. Islam er det fællesskab Vesten ikke kan kontrollere. Derfor bliver de fundamentalister; de skal sværge troskab til reglerne. Og en del af eden handler om villigheden til at gå hele vejen for sagen. Banalt.

Og banalt at vore politikere og beslutningstagere ingenting vil lære. Deres retningspil er ikke fornuft... retningspilen er økonomi; kapitalens interesser, som ikke er de samme som livets. Er livet ret beset rentabelt... næh det er det vel egentlig ikke.

Så vi tramper ned i hvepsereiden igen en gang; kampfly til Irak. At forstyrrelsen tiltrækker tusinder af arrige hvepse; den tid den sorg. Det er oplagt at disse asymmetriske krige skaber en vrede, jeg fatter slet ikke at konsensus kan køre videre uden denne klare erkendelse. Men det viser bare hvor stærkt propagandaen virker. Hvem vedde fan hvordan vi skal få del i hovedflowet. Jeg tænker at det må vel handle om at forstå at den fortsatte kapitalistisk udvikling på bare lidt længere sigt IKKE er god økonomi.

Hvordan kommer masserne i bevægelse. Der er masser af protester på de sociale medier, men det bliver ikke rigtig til så meget mere. Behjertede folk som os selv arrangerer forskelligt men det er som om vi fægter mod symptomerne.

Dog blev den asymmetriske 'krig' i Gaza denne gang så brutal at Israel har mistet opbakning (dette skrevet i august). Vi kan herfra kun tilslutte os boykot-kampagnen som lægger økonomisk pres på Israel, men til forskel fra Sydafrika har Israel den altid loyale økonomiske opbakning fra Imperiets centrum til dets stærke brohoved. Det ændrer ikke noget før vi er villige til et mere gedigent oprør mod hele terrordiskursen og Vestens fortsatte militarisering. Med USA (og grrr! Fogh) som bannerfører... måske i virkeligheden med selve kapitalismen. Jeres ærede skribent anser sig ikke for at være kommunist, men der er nogle mega afsporinger som er svære at forstå uden den etiket: Kapitalismen.

Magtesløse ser vi til mens folk smadres. Tænderskærende må vi bevidne den absurde retorik, når medierne fx skriver: Rædsel over Israel / Vanskelig nat i Gaza! på samme tid og realiteten er – som I alle ved – enkelte 'hjemmelavede' raketter fra Hamas som alligevel aldrig når frem gennem Israels jernparaply, mens Israels effektive højsofistikerede luftvåben bomber Gaza sønder og sammen; døde og lemlæstede i massevis. Jeg brækker mig igen. Samme følelse som i 2001 fik mig til overhovedet at smide forslaget om en fredsvagt, eller Permanent Fakkelvagt, som det hed den allerførste tid, på bordet.

NYE OPSLAGSTAVLER

Gaza-konflikten førte formodentlig medio august til at vore 2 store opslagstavler blev stjålet. Vi havde netop dedikeret en side til en større Gaza-dokumentation, og de forsvandt natten til mandag 11. august hvor der om eftermiddagen var endnu en Gaza-demo. Den ene blev om lørdagen meldt fundet af en sympatisk civilist, fisket op af kanalen.

Angelika svarede på henvendelsen lørdag og orienterede gruppen

Dato: 16. aug. 2014 kl. 20.23

Emne: Fredsvagts-materialer

Til: <mailadresse>

Har sendt dette til Kristian:

Hej Kristian,

Tusind, tusind tak for at du har givet os et praj om vores bortkomne sandwich! Vi har taget den tilbage til formiddag og stillet den på sin gamle plads.

Vi kunne jo godt se, at den havde været i vandet, så derfor er vi meget nysgerrige efter hvordan den er blevet fisket op igen? Vi finder jo nok aldrig ud af, hvordan/hvorfor den er blevet smidt i havnen, men det kunne være sjovt at høre mere om hvordan den er kommet frem igen. Om ikke andet, så fordi denne opslagstavle faktisk er den ene af et par, dvs at der et eller andet sted findes een magen til, men selvfølgelig med andre opslag.

Vi har iøvrigt idag også prøvet at lede efter den anden med en bådshage i kanalen, men forgæves.

Så tak til dig igen!

Med venlig hilsen Angelika, fredsvagt

Hæng mig ikke op på kronolgien, det er blot for at vise jer et lille hjørne af den vedvarende fællesmail-kommunikation vi har. Vel en 200 mails i gennemsnit om måneden.

Således svarer Kristian og Birte om søndagen på Angelikas forklaring:

Det er Fredsvagten, når vi er sejest. Sådan!

Lad os få den satellit ud på pladsen igen, så vi kan vise at fredsviljen kan ikke druknes.

fh. Kristian

Godt arbejde med at finde den anden sandwich - Heine og Angelika. Vi burde få fat i en frivillig frømand til at søge efter den sidst!

Bedste Hilsner

Birte

Den 17/08/2014 kl. 14.02 skrev Angelika

ude med bådshagen

Hanne havde jo vagten før mig i går, og da hun var gået (efter at vi lige havde brugt noget tid på at udveksle den sidste sladder mht verdenssituationen og andre personlige forhold) kom Heine, idet han og Nikolaj deltog i en kurdisk demonstration, der også fandt sted i går.

Vi tænkte på, om vi måske kunne finde den anden satellit samme sted vha en bådshage? Heine og jeg gik til Nyhavn og fik et tip af restaurantskibet dernede: vi lånte en bådshage der hænger der sammen med andet redningsmateriale (og fandt ud af senere, at der hænger een magen til udenfor turistbådene ved Holmens Kirke).

Sigtbarheden i vandet er faktisk ret dårlig, og Nikolaj hagede og hagede, og fik endda hjælp af en ung fyr der resolut tog tøjet af og sprang i fra den båd hvor han og 5-6 andre sad og drak øl. Heller ikke han kunne se eller finde noget. Heldigt, at politiet ikke lige så noget, for i det samme kom en stor turistbåd forbi - så meget plads er der jo heller ikke.

Summa summarum: selve stativet - sandwichen - satellitten er intakt, endda med mange af opslagene i fin stand. Men det der har været i lommerne på indersiden er tabt, undtagen nogle gennemvåde løbesedler, som jeg prøver at tørre.

Opslagstavlen lignede sig selv bortset fra at der var ålegræs her og der, og alle løbesedlerne i lommerne på indersiden var sjaskumulige at skille ad.

Sjovt nok var de så nedslidte efterhånden at vi alligevel netop på august-stormøde havde besluttet at lave 2 nye. Den proces som jeg så småt var gået i gang med, blev så naturligvis fremskyndet. Plader var allerede købt til levering 19. august

Jeg trak husejer-værktøjet frem og gik i gang. Det var ikke så stort et arbejde som det kan synes. Her står jeg i mit carport-'værksted' 20. august og er kun lige begyndt med at sætte fødder på de oversavede plader (cykelhjelmen er fordi jeg hele tiden knalder hovedet op i de lægter der bærer taget :-)

Tog kun et par dage og kostede os ca 1500 kr

Betina, min søde og dygtige fredskone, syede de 12 lommer til løbesedlerne, en af de forbedringer (håber og tror jeg) der følger med erfaringen.

Vi har gennem årene set hvordan det daglige slid får wirene til at gnave sig gennem krydsfinerpladerne. Nu er de nye opslagstavler forstærket med metalbeslagne huller til 'sammensyningen', og for ikke at metalhullets skarpe kant så i stedet skal gnave wiren i stykker, har jeg rundet den med et dertil indrettet stykke værktøj.

Et andet problem vi har haft er at de vælter når det blæser. Nu har jeg lavet en snor der er så lang at de kan komme til at stå meget fladt, men så skal den også kunne kortes. En gammel cykelelastik-krog og en knude – voila

Dag 4696:
nye blanke flader til nye ballader
om krigens eskapader
og skader, i sol og vind.
Vi lar os ikke kue eller true
af smålige sind.
Så på med pistolen; 4 mm clips!,
så ska jo skolen se sandhedens tips.

Inge Bendix var på vagt 27. august hvor jeg kom ind med de nye opslagstavler.

Inden jeg kunne smide den gamle vandskadede og nedslidte grønne opslagstavle ind i den varevogn jeg havde lånt til formålet, skulle vi lige flytte nogen relevante og intakte opslag. Så her er Inge ved at pille dem af med det dertil beregnede værktøj.

Og jeg benyttede lejligheden, når jeg nu var i bil, til at medbringe værktøj og ligeledes runde jern i skibets slide hjørner.

Fredsvagten ved Christiansborg

Vagtskifte Dato: 26.06.14 Dag nr. 4634

Tidspunkt	Navn:	Noter, tegninger og andre tanker
10-12	Doris	1. demo 1 dag mod ulykke i Ukraine - er 1 skæde for Fredag på Amager
13-14	PH	

Se et kort jeg fik fra min veninde der er på ferie i Bush-Obama-land.
Det ligger i mappen.
Man ikke nogle besøgende hos os er blevet inspireret til dette skilt?

TORSDAG REGN-REGN-TURDÉN = ESPANADÉN STORE HALL
EFFEN MEST TURT
SICAMSTÆTTE

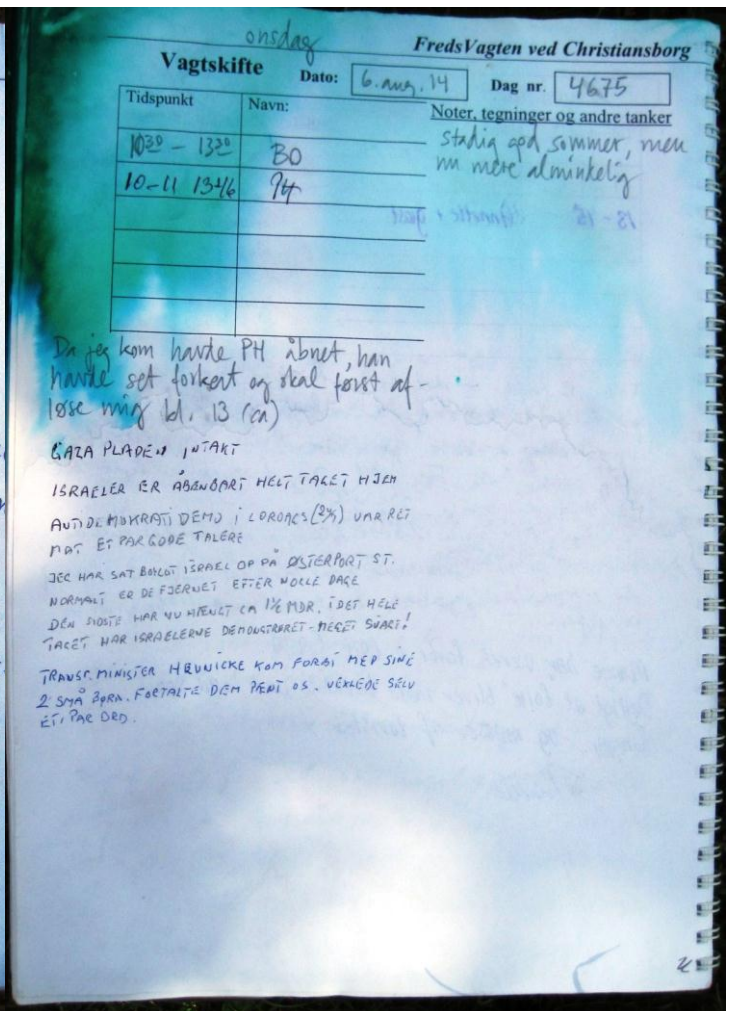
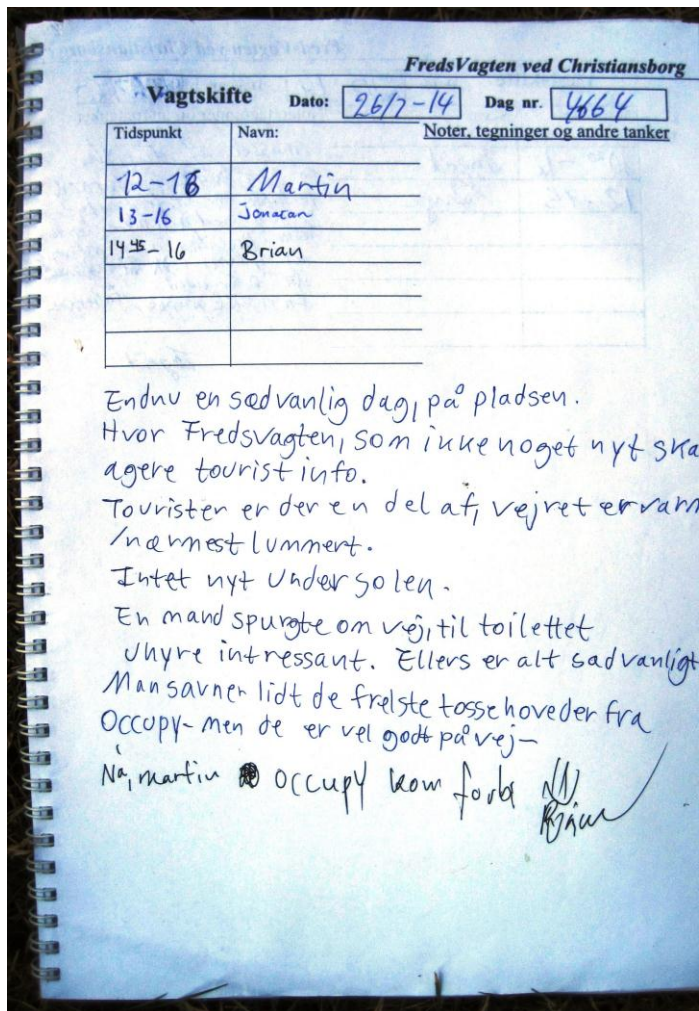
VAGTBOGEN

Som nævnt i sidste Nyhedsbrev fik jeg en opfordring til at skrive lidt mere om hverdagen, og 'lovede' at vise nogle sider fra vagtbogen. Jeg vil i al beskedenhed starte med dag 4634 ~ netop min 60 års fødsdag 26. juni.

Doris havde indsat dette kort og mener de må være inspireret af os :-)

Det er hverdagen der står i de bøger, nogen dage sker der ingenting... eller også er der for travlt til at man kan få ro til at skrive. Andre dage sidder man for sig selv og kan notere lidt, og trave rundt og genlæse de gode opslag, se på pladsen, på statuen, på trafikken, på de velklædte repræsentanter for magten, på turisterne, på den øde plads.

Sol, vind og regn

2 pluk fra sommeren: 26. juli hvor Martin virker ramt af varmen, og 6. august – hedebløgen bragede ned over pladsen hele juli måned. Personligt kan jeg godt li det; denne frådende varme; men medio august blev det pludselig efterår.

Noget regn havde trængt sig ind på vagtbogen da den beskyttende opslagstavle pr. 11. august var væk. Der må jo ha været en vandopløselig grøn pen i omslaget, thi nu ser vagtbogen altså sådan ud.

Men det er jo egentlig ligemeget i det store dødsspil derude hvor virkelige mennesker dør for Imperiets interesser. Men for jeres udsendte er det alligevel et billede på det levende ved livet.

Og som Beppo Gadefejjer siger til Momo; et skridt ad gangen.

FLAGDAG 2014

Igen en dejlig dag hvor vi gjorde gavn op imod den rædsomme smertende død.

Politiet fandt på at sende os en særdeles sympatisk Uro'er som snakkede med os så vi ikke sang mens de holdt deres falske stilhed ... jeg tror i al fald det var ideen.

Men vi hyggede os. Asta får sin drik fra mor Katrine, og Tine mærker Borgens udstråling :-)

Her er Hanne og Tine ved at charmere Uro'eren (eller måske omvendt :-)) mens Heine ser til.

Jeg kan naturligvis ikke yde alle en sådan dags begivenheder retfærdighed.

Det vi må konstatere er at det åbenbart næsten altid er godt vejr den dag, at vores flagallé står totalt flot i sol og vind, og at vi hygger os i det dystre perspektiv.

Og ikke så snart er Uro'eren gået før der råbes sang, og så synger vi igen. Det kan jo åbenbart høres derovre, så det booster naturligvis vores betydning.

Mama put my guns in the ground...
I cant use them anymore....
Knock knock knockin' on Heavens door.

Jeg forstår ikke er at vi ikke er MANGE flere der i det fine vejr konfronterer militarismen med sang og farver.

Som lovet; hverdagen når den er bedst. Fest holder man kun efter solid indsats som hest, således har også vi vore mærkedage. Og årets flagdag levede op til det.

En flok soldater kom forbi med tingel-tangel; jeg bemærkede til dem om at ordner hænges som bekendt på idioter. Så blev de tøsefornærmede og klagede til politiet så et par andre Uro'er kom og påbød os at holde inde med vores ytringsfrihed; Ha! vores betydning! Så måtte vi nøjes med at synge Tinge linge later når de gik forbi på vores side af kanalen.

Jeg brokkede mig til de Uro'er omkring ytringsfriheden og hykleriet; om de da ikke kunne stoppe march-musikken derovrefra. Men fredsvenerne dyssede mig ned, så ikke mere tale til soldaterne; de sarte individer... nårh, som ikke kan få lov at slå ihjel i fred.

Heine er ny i FredsVagten siden nazi-demoen i maj. Foruden nu som fredsvagt er han også særdeles aktiv 'kridtbandit', skifergas-modstander, 9/11-kritiker mm

Han benyttede den smukke sensommer-dag til at kridte lidt på de nærværende fliser vores to hovedparoler på engelsk:

War IS Terror

Peace IS Possible

Og noget mere, god idé.

Det er det der holder FredsVagten i live; BGD: bare gør det!

ps:

For at være kridtbandit skal man også ha en god grafik, så folk umiddelbart opfanger budskabet.

I skrivende stund er det alligevel snævert med vagter... og nu drager Heine til Sri Lanka. Vi fik dog en lovende ny vagt på flagdagen – velkommen til Hanne Malmer... Birte er straks i gang med at øve indflydelse LOL

Og så lige igen et par strejf af den patinerede vagtbog vol. 51... Ingrid blev forskrækket 7. sep. fordi den ene opslagstavle stadig stod ovre ved kirken efter flagdagen

FredsVagten ved Christiansborg

Vagtskifte Dato: 4-9-2014 Dag nr. 4704

Tidspunkt	Navn:	Noter, tegninger og andre tanker
Heine	13:45-16	Jeg kommer i morgen samme tid

Jeg kom lidt for sent (havde skrevet 13:30 i vagtplanen), da min cykel er meget tæt på at bryde sammen og til mit store chok er jeg alene her!

Jeg orkede altså ikke at sætte banner op for kun to timer, endnu engang har nogen lavet kludderarbejde ud af snorene!

Men dejligt vejr i dag. Og de nye sættelitter er rigtig flotte. Nu skal vi bare have nogen gode artikler på dem igen.

Jeg så godt nok sættelitterne til skifergas demo, men da var de helt nøgne og jeg nåede ikke at rose BGD for verket.

KH Heine

FredsVagten ved Christiansborg

søndag

Vagtskifte Dato: 7-9-14 Dag nr. 4707

Tidspunkt	Navn:	Noter, tegninger og andre tanker
10:30-12	Ingrid	* Hver ene opslagstavle med numrene og bannerne er forsvundet. Nåede næsten at stille op for regners så småt begyndte foreløbig vindstille. Ingrid
12:00-14:00	Hanning	
14:30-16:00	Martin	

* Hanning og Martin henter den bure fra folkens kirke

Birte udviklede kridtbandit-konceptet med at male tavlelak på næsten en halv opslags-side. Der kan man så skrive dagens /ugens budskab... det kommer an på hvornår det regner igen.

Igen er det hverdagen, de mange timer, de ledige stunder, de gode ideer, de lavmælte men stædige budskaber.

Som det ses er det dog igen ved at myldre frem med relevante opslag; Tak til opslagsbestyrer Kristian.

21. september på FN's fredsdag havde fredsmuseum.dk som afslutning på en fredweekend arrangeret koncert i Dome of Visions nede på Søren Kirkegårds Plads foran Den Sorte Diamant.

I den anledning bragte vi FredsSkibet derned et par timer sidst på eftermiddagen i det smukkeste søndag aften lys med mørke truende skyer, og som også smed nogle dråber, og siden blev til en symbolskt lovende regnbue mod øst mens vi sang med på musikanternes sange. Jørgen den gamle fredskæmpe i regnbuernes energi

VANVIDDET FORTSÆTTER

Så skal vi, som beskrevet langt ovenfor, altså igen i krig i en del af verden hvor vores 'humane' indsats kun skaber endnu mere had og brutalitet. Det er så hjertegribende og tænderskærende tåbeligt at jeg helt mister lysten til noget som helst der baserer sig på min baggrund som dansker.

Men vi skal jo leve hver dag indtil vi dør, så jeg støtter mig her til Jan Øberg, hvis TFF-institut FredsVagten støttede med et par tusinde her i september

<http://janoberg.wordpress.com/2014/09/26/danske-f16-fly-til-irak-regeringen-mere-loyal-med-usa-end-med-danskerne/>

Og nu vi er ved Øberg, så har han osse skrevet et meget væsentlig indlæg om de danske medier:

<http://janoberg.wordpress.com/2014/09/12/tak-for-debatten/>

FREDSVAGTEN FORTSÆTTER

Nogen efterlyste hverdagen.. her til sidst i dette brev vil jeg da lige genkalde et hverdags billede... nogen gange blir det regn, nogen gange driver den forbi. Diverse homo sapiens erectus haster over pladsen for at opfylde dagens krav. Andre har heldigvis fri og slentrer. Og oppe over Krigsministeriets kobbertag har splitflaget problemer. Det ærgrer mig at jeg tænker negativt om dette smukke billede.

Kære lyttere, jeg føler mig afmægtig og ikke i stand til at leve op til nogens forhåbninger. Virkeligheden trænger sig ind i mit hjerte som Den Sorte Inkal; vi er oppe mod uhyrlige kræfter som kender til påvirkningens kunst. De har pengene til at betale dygtige forskere i hvordan man får sit budskab igennem. Og til at brage det ud fra alle flader. Krigens budskab, thi det er dér pengene yngler deres giftige renter.

Her sidder vi imens og triller pebernødder. Og DOG gør vi det med bandsat stædighed fordi livet skal leves så længe man har det. Og når vi skal herfra... FredsVagtens gennemsnitsalder er stigende med årene, så vil vi gerne kunne sige farvel til vore kære af et ærligt hjerte; vi gjorde hvad vi kunne og var aktivt ikke-ligeglade.

Men jeg kan godt fortvivles over så lidt vi ved at gøre hver især; fanget som vi er i maskinen /matrix'en. Hvis man for alvor bryder ud er det bare fattigdom, fordi det ikke er en fælles kamp. Jeg har lige læst Pelle Erobreren igen... det er faktisk en fantastisk fortælling om arbejderkampen fra 1870'erne og 40 år frem (sån ca). Det var fællesskabet, det synes det mig at vi savner.

Det er som om dansken har det individuelt for godt. Den konsensus-bærende middelklasse tror det bare handler om at hænge på, så det gør de, selvom deres armsved lugter af stress. Stresser gør de fordi det dog er bedre at stresser med penge på lommen, end at være udstødt og stresser over hvor det næste måltid mad skal komme fra.

Naomi Klein skrev – så jeg på fjæsen – at kampen om klimaet i virkeligheden var en kamp mod kapitalismen, thi det står jo åbenbart klart efter 20 år siden Rio, at kapitalismens metode ikke virker.

Men selvom det er åbenbart, tror masserne stadig på Kejserens Nye Klær. Er der nogen der har en god idé til hvordan vi kan nå dem?

Men så lad os da drikke en kop kaffe imens, slappe af og læse avisen i stolen oppe i græsset, dog altid parat til at springe op for at møde et interesseret publikum.

Kærlig hilsen Bo

